

Római reggel

Oh részegítő római reggelek –
kitárom a zsalukat
magasan a hátsóudvar felett
átlátok
a néma tetőkön...
a lég még hús...
nincs madár az agyagkéményeken...
szemközt a zsaluk zárva még...
messze szélkakas a szélcsendben...
lenn az úton fütty...
Most egy gerle
szárnyát az agyagcserepek alatti
ereszbe csapja
És fehér galamb száll a kupolára
ahogy az első
napsugár keresztülnyilall
A fény
szétfolyik a földön
És árnyak nyúlnak át
a tetőterasz kertjein
Bódulat ödöng a levegőben
A néma galamb egyet fordul
az ívelt cserepeken
A zsalukat kinyitják
a Palazzo Farnesse
hátoldalán
Francia szó lebeg föl
idegenül
Valahol egy nő énekelni kezd
operafoszlány
Valahol egy Úrangyala imádság kondul
Valahol egy nő kiált *Angyalom, Angyalom!*
Az meg épp a bűneit mossa valahol
Indul a nap indul

(Kabai Csaba fordításai)